

на-та трапница да забранятъ воображенія-та на суевѣріе-то, нито предобрѣ обучени-те слонове да отгонятъ далечъ отъ него рязны-те gryжы. Азъ отъ ни едно таково нещo не имамъ да си боя: никой мучитель не има власть нито верху тѣло-то ми нито верху душа-та ми. Мога слугува Богу споредъ совѣсть-та си, и за нищо не имамъ да си боя отъ никой челоуѣкъ, освенъ ако самъ не се изложа въ тягота; вoистина единъ Шарія е по мало злополученъ отъ Императора. Тія като казувахъ проляхъ слезы горчивы, и като ся преведохъ на колѣни възблагодарихъ Богу, кой-то за да мя настави да терпя дове-те мои, показа ми други по вече несносны отъ тия,

Отъ тогда не ходехъ вече въ Делхи, но само въ крайградіе-то. Гледахъ отъ тамо звѣзды-те че освѣтляваха жилища-та на челоуѣцы-те, и размѣшаемы съ земленны-те свѣтила. Когда луна-та просіяваше него мѣсто распознавахъ цвѣтoве други а не като дневны-те, Чудехся за башны-те, за древа-та и домове-те, на мѣстѣ да свѣтятъ среброподобно, а на мѣстѣ да тѣмнѣять, и по далѣе видимы въ воды-те на Ямона рѣка. Претичехъ свободно големы со-